

Az énregény csapdái

KÖNYVKRITIKA - KETTEN EGY ÚJ KÖNYVRŐL - LXV. évfolyam, 8. szám, 2021. február 26.

Ketten egy új könyvről – *Annie Ernaux: Lánytörténet. Fordította Lőrinszky Ildikó. Magvető Könyvkiadó, Budapest, 2020, 148 oldal, 3299 Ft*

Az első nehézségben „Proust is benne van” (71.) — ismeri be a szerző, hiszen az mindenekelőtt az emlékezés sajátosságaiból fakad. Abból, hogy az „eltűnt idő”, azaz itt egy fél évszázados időintervallum alatt az emlékezet nem csak megkopik, de rakódnak is rá olyan, sok-sok év alatt felgyülemlett tapasztalatok és érzések, amelyekkel a felidézni kívánt tizennyolc éves én még nem rendelkezett. Például azzal a szégyenérzettel, aminek az eredője a lány egy nyári táborbéli viselkedése, ahol, miután a tábor vezetőjével, H.-val eltöltött két éjszakát, teljesen kifordul önmagából. Ám az emiatt érzett szégyene nem közvetlenül az események után, hanem csak később válik a további személyiségfejlődése szempontjából fontos tényezővé.